

— А азъ ви казвамъ: той прави глупостъ и дѣтина за такива дреболии... Така и годеницата, каза съсѣдътъ убѣжлено.

И нейната постъпка ѝ прави честь — отговори Кардашевъ — Ако нѣма сила самѣ първа да скъса, прѣдъ олтаря вече и подъ булото, тя е имала доблестъта да се възмути и да протестира, прѣди да се жертвува.

Сега въ ума на писателя блѣсна величественна мисль. Той видѣ, че тука се разиграва потресна драма на силни душевни борби; благородно възмушение отъ една страна, възвишена самоотверженностъ отъ друга. — Обоюдно рицарство на двѣтѣ цѣлни натури. Темата бѣше найдена, наконѣцъ... Това, което, той сега трепереше отъ нетърпение да прѣладе по-скоро на бѣлата книга, бѣше тъй необикновенно, мъжественно и дълбоко трагическо, щото можеше да се покаже невѣроятно, на повечето читатели. Която и отъ двѣтѣ причини да бже настоящата за постъпката му, този майоръ е герой. Той е прѣзрѣлъ, и условнитѣ приличия, и сждѣтъ на общественното мнѣние, и вѣктъ на самолюбieto си, и блѣскави надежди за единъ обезпеченъ животъ — прѣдъ дългътъ си на честенъ човѣкъ. А тая рицарска чѣрта избликваше на явѣ при най-заплетено и високо драматическо положение. Дойде му сега мисльта и за една драма.

Но той съ тревожно любопитство очакваше да види развѣзката на тая.

XVII

Благополучно начало.

Половина часъ се бѣ минало отъ какъ Кардашевъ влѣзе въ черкова. Недоумѣнието, шушуканията, смущението растяхъ. — Годеницата, окръжена отъ дами, които я